

[Th. Mikkelsen.]

striudstyrets forfatning den ringeste konkurrenceevne. Melleminindustrien låner vist pengene til driften til forskelligt renteniveau, hvor lånemuligheder gives, i banker, Marshallån eller gennem industriens realkreditinstitut.

Når finansieringen af den sikkert betydelige automatisering, der skal gennemføres, kommer på tale, kræver venstre, de konservative og en del af storindustriens folk mere vidtgående adgang til skattelettelser for henlæggelser; disse skattelettelser skal så betales af andre — ikke af dem, der får kapitalgevinsten af udbyttet. Er der ikke mere talemåder end realiteter i dette skattelettelseskrav, i hvert fald med hensyn til det store finansieringsbehov, melleminindustrien har til gennemførelse af automatiseringen? Normalt må en sådan finansiering vel være bankernes opgave, men der kan selvfølgelig stilles så store krav, at især provinsbankerne ikke har midler nok, og så er det, vi må søge andre udveje, men de findes næppe i skattelettelser, der kun giver betydelige midler til de allerstørste industrier.

På Industriforeningens generalforsamling i Aarhus skal man have sagt, at udbygningen af industrien skulle gøres mere populær i større kredse af befolkningen. Man må skabe grundlag for en hurtig kapitaldannelse til rådighed for en forholdsvist hurtig automatisering af melleminindustrien, der både af beskæftigelsesmæssige og konkurrencemæssige grunde er en værdifuld faktor for samfundet. Mon man så ikke skulle gøre det til en folkesag gennem udstedelse af industriobligationer på så små beløb, at de får de små spareres interesse, og med en sikkerhed svarende til kreditforeningsobligationernes? Det indkomne beløb kunne så formidles gennem den bestående realkreditorganisation til udlån til automatisering. Mon ikke store dele af befolkningen ville støtte denne tanke, der også vil løse de store årganges finansieringsbehov og derved måske danne grundlag for en videregående sikring af beskæftigelsen under meget vanskelige konkurrenceforhold udefra?

Jeg tror, man skulle tage en sådan tanke op til overvejelse for ad denne vej at skaffe de nødvendige penge, som vi står

overfor at skulle skaffe tilveje de kommende år. Jeg har villet omtale dette problem, som er vigtigt for mig som industriarbejder og repræsentant for industriarbejderne. Det er et samfundsspørgsmål, som folketingset kommer til at tage stilling til i tiden, der kommer.

Aksel Møller: Når jeg tillader mig at gøre nogle bemærkninger her under finanslovdebatten, skyldes det, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard netop under denne debat har vist en ganske særlig interesse for den tanke, som jeg fremsatte på mit partis vegne under åbningsdebatten i oktober måned, tanken om igennem en nedsættelse af skatter og afgifter at forsinke eller bekæmpe inflationen. Så megen interesse viste det ærede medlem for denne tanke, da han tog ordet som ordfører under finanslovdebatten, at han bad om en nærmere redegørelse for den. Det ærede medlem kunne i og for sig være sikker på, at en direkte opfordring ikke havde været nødvendig. Jeg ville nemlig allerede efter at have hørt hans udlægning af denne tanke have følt mig stærkt tilskyndet til at tage ordet.

Måske det høje ting erindrer et lille gruk af den berømte hr. Kumbel, som jeg håber at få formandens tilladelse til at citere. Det lyder således:

„I alskens polemik
gælder det gammelkendte trick:
at dutte folk en mening på,
hvis vanvid alle kan forstå.“

Det var det, jeg kom til at tænke på, da jeg hørte det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard karakterisere den konservative tanke sådan: at man gennem skattenedsættelse på een gang skulle kunne hindre pristalsreguleringens forøgelse af produktionsomkostningerne og sikre mod et stigende forbrug. En så tosset tanke har jeg ikke udtrykt nogetsteds. Det, jeg har sagt, er, at når man nedsætter skatter og afgifter for dermed at sænke leveomkostningerne, må i den øjeblikkelige situation forudsætningerne af finanspolitiske grunde være, at der gennemføres besparelser, som helt eller i alt fald delvis dækker den mindreindtægt for statskassen, som nedsættelsen vil betyde. Det er jo noget helt andet. Når jeg tør vove i en given situation at nøjes